

еднократенъ видъ, страдателно-то си
причастіе правять съ прибавлением тѣ;
како: *вихъ, би, витѣ, а, о; мыхъ, мы,*
мытѣ, а, о и проч.

3) Глаголи-ти, що окончявасть въ прѣ-

мин. опреѣдѣлено З-те лице на лъ, едини
правять на юнѣ, а другы на юнѣ и ютѣ;
како: *вѣртихъ, вѣрть, вѣртынѣ; дѣр-*
жнѣхъ, дѣржись, дѣржисънѣ; закльхъ, за-
клъ, залънѣ; изльхъ, изль, изльнѣ и
изльтѣ. зехъ прави зетѣ и земенѣ.

Задѣлѣже. За причастія страдателны ся
смѣтать и желаемый, видимый, привлека-
телный, страдателный и проч., нѣ тыи въ
днешній нашъ языкъ имѣть значеніе като
прилагательны.

Упражн. 34.

(Ученикъ-ть, що познає кой рѣчи съ причастія и що
Забвѣлъжи всяко причастіе кой видъ, кой родъ, кое
число и кой падежъ)

На сѣверъ имамы Замръзнуло море. Азъ
видяхъ убитыхъ человѣкъ. Насѣнѣ-ты навя-
ся раззеденявать. Распѣхвижлы-ты дѣрвеса кра-
сить градины-ты. Тыси пріяль писмо отъ за-